

Pastýřský list pro první neděli postní 2013

(Přečtete místo homilie o první neděli postní)

Drazí bratři a sestry,

vstoupili jsme do doby postní, kterou se připravujeme na Velikonoce, svátky našeho vykoupění. Jejich oslava by měla přinést novou svobodu i naději všem, kteří pravdivě uznají Krista za Vykupitele, plně na něj spolehnou a nechají se jím vést i za cenu, že je to bude něco stát, že půjdou proti proudu. Vykoupění je Boží dar, který si nemůžeme zasloužit, ale z naší strany se musíme připravit na jeho přijetí, a ten dar si musíme chránit, abychom jej neztratili.

Dovolte, abych připomněl, že i v současné době je na světě mnoho lidí, kteří jsou pro svou víru v Krista pronásledováni. Jen v minulém roce podle některých agentur bylo pro svou víru v Ježíše Krista zavražděno přes 100 000 lidí. Některým by přitom stačilo *jen* nejít na bohoslužbu, *jen* svou víru trochu skrýt a jednat podobně jako lidé kolem. Oni nezradili. My žijeme v pohodlí, nám kvůli víře nehrozí nic vážného, někdy jen trocha posměchu. Naši víru však ohrožuje náš egocentrismus, náš sklon rozhodovat jen podle sebe, ne podle Krista. Pak si ovšem volíme cestu bez Vykupitele, bez životního průvodce a ochránce, spoléháme jen na své omezené schopnosti a připravujeme se o naději.

Jak snadno se někteří z nás zřeknou nedělní mše svaté kvůli bezvýznamným výmluvám! Jen připomeňme, že vynechání nedělní mše svaté bez vážného důvodu je těžkým hříchem, se kterým není možné přistupovat ke svatému přijímání. Kolik věřících podléhá tělesným a citovým pokušením a nechají se strhávat příkladem nemravného života, který dnes společnost považuje za normální! Připomeňme však, že užívání drog je těžký hřích, že rozbít manželství je těžký hřích, že každý sexuální život mimo platné manželství je těžce hříšný. Pro katolíky je platné jen manželství církevní. Odkládání svatby i přesto, že dvojice už má děti, jen kvůli tomu, aby nepřišli o peníze, otevřeně ukazuje, že nestojí o Boží požehnání a že peníze jsou pro ně víc než to, co nabízí Bůh. Stejně tak každé zabití nenarozeného života či umělé bránění početí je těžkým hříchem. Potrat jako vražda bezbranných je pak spojen i s církevním trestem.

Tak otevřeně a jasně to říkám, drazí přátelé, proto, že v poslední době občas slyším, že o tom věřící nevěděli. Musíme to vědět. Hříchy musíme odsoudit. Nechci však soudit nikoho, kdo žil v omylu nebo podlehl pokušení. Ba naopak, každého chci ujistit, že Vykupitel přišel i kvůli němu. Každý má otevřenou cestu k milosti, ale záleží na něm, jestli udělá potřebné kroky. Postní doba jako doba pokání je především určena k tomu, abychom se vážně zamysleli a zaměřili k Vykupiteli, který nabízí pomoc. Víím, že pro mnohé může být změna životního stylu těžká, že všechno se nemusí podařit hned. Proto vyzývám všechny věřící, abychom se po celou postní dobu modlili za

sebe navzájem, zvláště za ty, kteří chtějí změnit život, ale nemají dost sil a kromě Boží milosti potřebují i konkrétní pomoc při řešení hmotných či finančních důsledků jejich obrácení.

V dnešním evangeliu ukazuje sám Pán Ježíš, jak máme reagovat na pokušení. Co odvádí od Boha, je nutné odmítnout. Žádné diskuse, ale kategorické a jasné *ne*. Žádné přemýšlení o výhodách a nevýhodách, kličkách nebo chytračení. Žádné částečné odmítání, po kousku či příště, ale jasně a hned. Jako Ježíš.

Kde ovšem brát sílu? Podle výzvy prvního čtení se zamysleme nad tím, co pro nás už Bůh v životě vykonal, kolikrát nás vyslyšel, když jsme prosili, čeho nás uchránil a čím obdaroval. A to nejen nás, ale i celou naši rodinu. Na to se nesmí zapomínat. O tom je třeba mluvit, to je dobré mít před očima. Pak snadněji najdeme odvahu na Boha znovu spolehnout.

Jestliže v srdci věříš, že *Ježíš je Pán*, jak psal svatý Pavel v druhém čtení, to znamená, že má moc nad životem a smrtí, že vstal z mrtvých vlastní silou, pak mu svěř i svůj problém a vyznej to ústy. Řekni i svým blízkým, že teď svěřuješ svůj problém Ježíši a budeš jednat podle toho, co chce on.

Se stejnou pozorností k Božímu slovu přicházej na mši po celou postní dobu. Naslouchej mu a nechej se Bohem vést. Měj odvahu pokaždé říct Bohu, že mu věříš víc než sobě. On ti ukáže cestu. Jestliže se jím necháš vést, pak věřím, že už tyto Velikonoce budou spojeny s velkou radostí z toho, co na tobě vykonal Spasitel. Dnes nezáleží na tom, jak daleko ses zatoulal, nebo čím sis zkomplikoval život. Kristus, který tě nepřestal milovat, chce být i tvým zachráncem. Důvěřuj mu. Pokud se ti zdá, že je to pro tebe moc těžký úkol, požádej někoho, aby se modlil konkrétně za tebe. A neboj se, že budeš chudý, když se vzdáš toho, co se Kristu nelíbí. On ti dá mnohonásobně víc, objevíš vnitřní svobodu, opravdové štěstí a skutečnou lásku. Bůh se totiž nikdy nenechá naší velkorysostí zahanbit.

K těmto krokům víry každému z Vás ze srdce žehná

arcibiskup Jan